

Kázanie brata Franka nedela, 2. marca 2014

Smieme tomu zo srdca veriť, pretože to Pán zaslúbil: „...*kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v Mojom mene, tam som i Ja v ich strede.*“ (ev. Matúša 18:20) My sme na tomto mieste zhromaždení zo všetkých národov a jazykov, skutočne pred tvárou Božou ako v čase Mojžiša a prorokov: „*Zhromaždi mi Môj ľud, aby počuli Moje Slová.*“ Sme zhromaždení v mene Pánovom, aby sme počuli Jeho slová. On dal v Ámosovi zaslúbenie, že pošle hlad a smäd, nie hlad po chlebe ani smäd po vode, ale počuť Jeho slová. A ako sme počuli v úvodnom Slove – sú tieto 2 rozdielne skupiny – jedni majú uši a nepočujú, majú oči a nevidia, neobráti sa a žijú bez obrátenia. Všimli ste si slovo „obrátiť sa“? „*oni sa neobrátili...*“ Kto počúva a sleduje bez obrátenia, ten nič nevidí a nepočuje. Najprv musíme prežiť obrátenie. Musíme opustiť širokú cestu, ktorá vedie do zatratenia, a vykročiť na úzku cestu, ktorá vedie do života. A potom existuje druhá skupina: „*Blahoslavené sú vaše oči...*“ vaše, vás, ktorí ma nasledujete, ktorí mi veríte: „*Blahoslavené sú vaše oči, pretože vidia, a vaše uši, pretože počujú...*“ Bratia a sestry, presne tak sa to deje i v našom čase. Väčšina prechádza pomimo toho, čo Boh zaslúbil, ale existuje aj malé stádo. Bola to vôľa Božia, dať malému stádu kráľovstvo Božie. Náš Pán hovorí k celému ľudu v podobenstvách a potom si vezme učeníkov bokom a hovorí: „*Vám je dané poznať tajomstvá kráľovstvá Božieho...*“ Takže vždy existujú dve skupiny – jedna: „*majú uši a nepočujú, majú oči a nevidia*“, obrátenie ku Kristu nenastalo – a potom druhá skupina: „*blahoslavené sú vaše oči, lebo vidia*“. Nie z vysokomyseľnosti alebo nadutosti, ale z milosti smieme vyznať, že Boh otvoril naše oči a uši a otvoril nám porozumenie pre Písmo a v Písme je nám povedané všetko, čo nám Boh chcel povedať.

Stručne pozdravy...

V súvislosti so včerajším večerom – skutočne to zanechalo veľký dojem a naveky nám to ukázalo, že žijeme skutočne v záverečnom časovom úseku pred návratom Ježiša Krista. Dovoľte mi to povedať úplne zreteľne. Všetci, ktorí sa nachádzajú vo vynájdennom učení trojice, sa vrátia do materinskej cirkvi, do lona materskej cirkvi. Musíme však jednoducho vedieť, že rímska materská cirkev nebola a nie je pracirkev Ježiša Krista. Prvé storočia uplynuli – a to som si poznamenal, že až v roku 313 bolo kresťanstvo štátom uznané a až v roku 380 bolo učenie trojjedinosti zavedené ako povinné v celej Rímskej ríši, aby všetci, nielen 127 alebo 131 kresťanských smerov, ale každý občan Rímskej ríše sa musel od roku 380 podriaadiť viere v trojicu. Bol to príkaz štátu a tak vznikla štátna cirkev. Čítal som, odkiaľ tieto myšlienky trojjedinosti skutočne prichádzajú, a to mi dovoľte zreteľne povedať: Ich pôvod je v pohanstve a ich vynájdienie a zvestovanie bolo namierené proti Bohu a proti Božiemu izraelskému ľudu, ktorý mohol a smel veriť len v jedného jediného Boha, pretože okrem toho jediného Boha iný neexistuje. Nemôžeme dnes zájsť do podrobností, ale toľko musíme povedať: „...**žiadna lož nemá svoj pôvod v pravde**“. Tak to písal apoštol Ján (1. Jána 2:21). A pomazanie nás vyučuje o všetkom a toto pomazanie spočívalo na všetkých prorokoch. Náš Pán bol ten Pomazaný a novozákonná Cirkev

bola pomazaná Duchom Svätým a vyzbrojená mocou z výsosti. Preto sme vedení späť ku Slovu.

Náš brat už zdôraznil slovo „milosť“. Otvoril som Žalm 136 a tu je napísané v 26 veršoch 26-krát slovo „milosť“. V Žalme 136 je na konci každého jedného verša: „... Jeho milosť trvá naveky.“, „... Jeho milosť trvá naveky.“, „... Jeho milosť trvá naveky.“ Potom myslíme na to, čo Boh povedal Mojžišovi: „Zmilujem sa, nad kým sa zmilujem, a zľutujem sa, nad kým sa zľutujem.“ Pritom myslíme na ev. Jána 1: „Lebo zákon je daný skrze Mojžiša; milosť a pravda stala sa skrze Ježiša Krista.“ Keď čítame listy apoštola, tak v nich vždy znova stojí: „Milosť buď s vami...“, vždy znova nachádzame milosť na začiatku aj na konci listov. Jednoducho nádherné. A to nás tiež odlišuje od všetkých ostatných. My o milosti nielen hovoríme, my sme milosť Božiu smeli osobne prežiť.

Už len niekoľko poznámok týkajúcich sa včerajška. Skutočne je to tak, že už od 1. kapitoly Biblie nie je rozširované nič iné ako zlé porozumenie. Už od 1. Mojžišovej 1:26, kde stojí: „**Učiniťme** človeka...“ (množné číslo). Do toho slova „*učiniťme*“ vložili trojicu, napriek tomu, že tam vôbec nie je. Mám vám prečítať všetky biblické miesta, v ktorých stojí množné číslo, až po Jóba 38:4-7, kde sa Pán pýta Božieho muža: „*Kde si bol, keď som zakladal zem ... a keď jasali všetci synovia Boží?*“? Mám vám prečítať „*Hľa, človek sa stal ako jeden z nás...*“ (1. Mojžišova 3:22)? Mám vám prečítať z 1. Mojžišovej, kapitola 11, verš 7: „*Nože zostúpme a zmiatnime tam ich jazyk...*“? Mám vám prečítať, že Pán prišiel s dvoma anjelmi do Sodomy? Boh nikdy nehovoril sám k Sebe ani k iným Božím osobám, ale len k tým, ktorí boli prítomní. Jeho od samého počiatku obklopujú celé nebeské zástupy.

Bratia a sestry, leží mi jednoducho na srdci, aby každý z nás dostal túto Božiu jasnosť a istotu, aby už viac nenastalo žiadne zmiešanie. Aby ani učiteľsky viac nenastalo žiadne zmiešanie, ale aby sme náš postoj zaujali v Slove Božom a spoliehali na Pána, že On všetko dobre učiní.

My nepatríme k tým, o ktorých je písané v Jeremiášovi 51. Tu je nám povedané, čo sa deje s národmi, ktoré pijú z kalicha Babylona. Jeremiáš 51:7: „*Babylon bol zlatým pohárom v ruke Pánovej, opájajúcim celú zem; z jeho vína pili národy, preto sa zbláznili národy.*“ Nečítal som predsa z novín! Čítal som z Biblie! Dovoľte mi k tomu prečítať to zle porozumené Slovo z listu Petra, kde všetci tvrdia, protestanti aj katolíci, že Peter svoje listy písal z Ríma. To skutočne nesúhlasí. On svoje listy písal z Babylona. V 1. Petrovej 5 čítame v posledných dvoch veršoch: „*Pozdravuje vás spoluvyvolená cirkev v Babylone aj Marek, môj syn.*“ Všetci si môžete spomenúť na to, keď náš milovaný brat Menhert letel do Bagdadu, aby sa tam zúčastnil nejakej konferencie, a mal tú odvahu autobusom cestovať až do Babylonu. Ak chcete nahliadnuť do rodinného albumu, tak v ňom nájdete fotografie z mesta Babylon, ktoré leží presne 150 km od Bagdadu. Veď sa pozrite na internet a tam nájdete presný opis mesta Babylon. Kto to chce mať opísané ešte presnejšie, ten so mnou čítaj Žalm 137: „*Pri riekach Babylona, tam sme sedávali i plakali, keď sme sa rozpomínali na Sion. Na vrby v ňom, v Babylone, sme boli povešali svoje harfy, lebo tam žiadali od nás tí, ktorí nás boli zajali, slová piesne, a tí, ktorí nás trápili, radosť, keď vpraveli: Zaspievajte nám niektorú pieseň sionskú! No, ako by sme mohli spievať pieseň*

Pánovu v zemi cudzinca?!“ Pán dal Svoju ľudu zaslúbenie a my si môžeme otvoriť Sväté Písmo, Starý aj Nový zákon a čítať o všetkých témach, ktoré existujú.

Ešte ma zamestnáva... ak v najväčšom nemeckom časopise *Idea Spektrum* – a to je určite ten najlepší časopis na zemi, ktorý hovorí o dianí v celom svete – tam ukazujú pápeža, ktorý v Ríme bozkáva osem kostí Petra. Bozkáva osem kostí Petra. A Peter pritom v Ríme nikdy nebol. Prečo to hovorím? **My sme nenasledovali vtípane zloženým bájkam, ale drahému a svätému Slovu Božiemu.** My všetci presne vieme, že jedna báseň nasleduje za druhou, ale prišiel čas, aby sme všetky bajky a tradície od seba odhodili a neverili ničomu jedine, žeby to bolo napísané v Biblii. A až potom sa naplní to, čo náš Pán povedal: *„Kto verí vo mňa, ako hovorí Písmo“* (ev. Jána 7:38) Prosím, všetci, každý osobne, učiňte vo svojom srdci rozhodnutie neveriť viac ničomu inému, len tomu, čo Boh skutočne vo Svojom Slove povedal.

Vieme aj o tom, čo sa teraz deje s Izraelom, ale všetko skončí tak, ako to Boh predzvedel vo Svojej rade. Tie najnovšie témy sú o rozhovoroch o Chrámovej hore a o tom, kto má mať nad ňou suverenitu. No kto ju bude na záver mať? Bez ohľadu na to, čo ľudia v medzičase rozhodnú, úplne na záver sa naplní to, čo povedal Boh vo Svojom Slove.

Druhý hlavný nadpis znie: *Netanjahu potvrdzuje, že hora Sion nebude môcť byť prenechaná Vatikánu.* Tu sú skutočne dôležité výroky, ktoré môžeme nájsť na internete, a potom ďalšie: *Vatikán má snahu o kontrolu nad horou Sion. Hora Sion náleží Pánu a Chrámová hora taktiež patrí Pánu.* Kto chce vedieť, komu náleží Chrámová hora, ten čítaj 1. Mojžišovu 22. Keď Boh Pán prikázal Abrahámovi: *„Nože vezmi svojho syna, toho svojho jediného, ktorého miluješ ... a obetuj ho tam v zápalnú obeť na jednom z tých vrchov, o ktorom ti poviem.“* Čítajme to, aby ste všetci vedeli, že to skutočne takto stojí v Biblii napísané. 1. Mojžišova 22:2: *„Nože vezmi svojho syna, toho svojho jediného, ktorého miluješ, Izáka, a idi do zeme Morija a obetuj ho tam v zápalnú obeť na jednom z tých vrchov, o ktorom ti poviem.“* Prejdime do 2. Paralipomenon, kde stojí, čo sa v tom čase stalo. 2. Par. 2:2: *„A tak započal Šalamún stavať dom Pánov v Jeruzaleme na vrchu Moria...“* Na hore Moria! Tam, kde mal Abrahám obetovať Izáka, tam potom Šalamún vybudoval Pánovi chrám. My všetci vieme, že aj chrám sa bude znovu stavať, ale Boh sám dokoná Svoje dielo, a to nielen s nami, ale aj s Izraelom. Viete, kde je to napísané? Skutočne existujú dve mimoriadne hory. Hora Sion a hora Moria, Chrámová hora. Dobre počúvajte, čo sa stane, keď Pán Svoje dielo s Cirkvou a Izraelom dokoná. Zjavenie, 14 kapitola. Tu máme skutočne oboje – dokonanie Cirkvi, ktorá bola vytrhnutá a je v nebi, a 144 000 z 12 kmeňov Izraela, ktorí počujú pieseň z neba a potom sa ju naučia a spievajú ju. Zjavenie 14:21: *„A videl som a hľa, Baránok stál na vrchu Sione a s Ním sto štyridsaťštyri tisíc takých, ktorí majú Jeho meno a meno Jeho Otca napísané na svojich čelách.“* A teraz, prosím, dobre počúvajte: *„A počul som hlas z neba ako hukot mnohých vôd a ako zvuk veľkého hromu a hlas, ktorý som počul, bol ako hlas harfeníkov, hrajúcich na svojich harfách. A spievali ako novú pieseň pred trónom a pred štyrmi živými bytostami a pred starcami. A nikto sa nemohol naučiť pieseň iba tých sto štyridsaťštyri tisíc, ktorí sú kúpení zo*

zeme.“ Tu máme pred očami dokonanie, vytrhnutý zástup spieva v nebi, hrá na harfách, chváli Pána, nášho Boha. A tých 144 000 je v tom čase už zapečatených, sú na hore Sion a počujú pieseň z neba a spievajú ju. Boh Svoje dielo s Cirkvou-Nevestou a so 144 000 dokoná tak isto, ako to povedal vo Svojom Slove.

Ešte raz v súvislosti so včerajším večerom – to veľké zhromaždenie v štáte Texas v USA. Napadajú ma 3 miesta v štáte Texas: Beaumont, Dallas, Houston. V Houstone v štáte Texas mal brat Branham v roku 1950 tie najmocnejšie zhromaždenia. 8 000 ľudí bolo zhromaždených na štadióne a potom prišiel baptistický kazateľ, ktorý jednoducho povedal: „Dni apoštolov pominuli, uzdravovanie už neexistuje, divy už neexistujú.“ A potom nasledovala debata s bratom Bosworthom, ktorého som tiež osobne poznal. A potom úplne na záver tento kritik povedal: „Kde je teda tento muž? Prečo nepríde? Prečo nič nepovie? A potom tento muž prišiel a nemal mnoho, čo by povedal. On jednoducho a prsto povedal: „Nie som tu kvôli mne, Pán, ktorý ma poslal, bude za mňa hovoriť.“

A viete, čo sa stalo? Fotografi Ayers a Kipperman tam pre tlač nasníмали mnoho záberov, ale podarila sa im len jedna fotka, tá s ohnivým stĺpom nad hlavou brata Branhama. To sa stalo v januári 1950. A vy všetci viete, že som cestoval do Washingtonu, pretože som počul, ako brat Branham povedal: „Táto fotografia s nadprirodzeným svetlom visí vo Washingtone v umeleckej galérii.“ Čo mi iné ostávalo, ako navštíviť Washington, aby som skutočne na vlastné oči túto fotografiu videl a držal ju vo vlastných rukách. Som asi jediný očitý svedok, ktorý mal tú odvahu cestovať do Washingtonu. Asi okolo 10:45 som vošiel do tej budovy a videl som túto fotografiu s nadprirodzeným svetlom. Je to v knihe Gordona Lindsaya „Muž poslaný od Boha“ spolu s potvrdením od Dr. Georga Lacyho, ktorý ako ten najdôležitejší človek v tomto úrade potvrdil, že táto fotografia je pravá, nebola retušovaná, ale že tam toto svetlo bolo a je pravé.

Boh daroval mnoho, mnoho milosti. Potom prišiel jún 1958, keď som mal účasť na obrovskom zhromaždení so všetkými známymi a dôležitými letničnými kazateľmi. Počúval a sledoval som to prvý, druhý aj tretí deň a potom stačilo. Šiel som za bratom Branhamom a povedal som mu: „Vidím rozdiel medzi tvou službou a službou a službou všetkých ostatných evanjelistov.“ A potom si vylial srdce a povedal mi o povolaní, poverení a o zvesti, ktorú mu Boh zveril. A to krásne na tomto rozhovore z 12. júna 1958 bolo, že na záver povedal: „Brat Frank, ty sa s touto zvestou vrátiš späť do Nemecka.“ Čo som ja vtedy vedel o tom, čo má Boh v úmysle a čo sa stane!? A ak teraz hľadáme späť, tak Boh skutočne daroval milosť a my máme podiel na to, čo Boh práve teraz koná. **Je však jednoducho potrebné, aby bolo to pravé postavené proti falošnému, aby bola pravda Slova Božieho postavená na svietnik a aby všetko, čo s Bohom a Božím Slovom nesúhlasí, nenáležalo k nášmu vyznaniu viery.** A my všetci vieme, to tiež slobodne povedzme, že všetky spoločenstvá majú svoje vyznania viery: „My veríme, my učíme...“ My nepotrebujeme formulovať žiadne vyznanie viery, my to máme tu, v Starom a Novom zákone.

Ešte raz sa vráťme k tomu úvodnému Slovu. Veľká masa počuje a nerozumie, vidí, tak ako v dňoch nášho Pána – oni všetko videli a prežili, boli ich tisícky – a keď potom

začal hovoriť učiteľsky: „*JA a Otec sme jedno*“ – keď nasledovala učiteľská časť, tak mnohí odišli a Pán hladí na Svojich učeníkov a pýta sa: „*Či azda i vy chcete odísť?*“ A potom prišlo Petrovo vyznanie: „*Pane, ku komu pôjdeme? Slová večného života máš...*“ (ev. Jána 6:67) Tak je to aj teraz s nami: Kam by sme mali ísť?

A ten druhý bod, ktorý je určený pre nás, je to, čo píše Pavol v 2. Korintanom 11, že chce Kristu priviesť čistú pannu a to tak jednoducho musí byť. Nie s duchovným smilstvom, ale jednoducho v Slove Božom a nič iné ako Slovo Božie. Preto musí byť zdôraznené, že všetci, ktorí sú narodení z Boha, sú narodení z Ducha pravdy, zo Slova pravdy a majú priame spojenie skrze Ducha pravdy k Slovu pravdy, ako to náš Pán povedal: „*Poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.*“ (ev. Jána 8:32)

Aj to raz musíme verejne povedať – nielen že tá široká masa prechádza pomimo toho, čo Boh zaslúbil a teraz koná – aj toto musíme zdôrazniť: **Aj tie mnohé učenia, ktoré povstali uprostred zvesti. sotva uplynie týždeň, v ktorom nie je počut' zasa niečo nového. Aj oni, a to hovoríme v láske, ale s pravdivosťou, ani oni neprežili žiadne pravé obrátenie ku Kristu. Ani oni neprežili žiadne pravé znovuzrodenie a obnovenie skrze Ducha Božieho. Len ak bolo naše vnútro Bohom omilostené a vo vnútri sme Boha prežili, tak to, čo zvestoval brat Branham, správne porozumieme a biblicky zaradíme a nepovstaneme s novými učeníami.**

Po odchode brata Branhama sme skutočne niesli to pravé Božie Slovo do celého sveta. A ja sa pýtam s láskou, ale napriek tomu s pravdivosťou pred Bohom: Čo robili všetci tí ľudia, ktorí povstali 20, 30 rokov neskôr, ktorí prezentujú svoje vlastné učenia, ktorí hovoria o prorokovi a sami ho osobne nikdy nepočuli a nepoznali a žiadne osobné prežitie spásy neprežili a už vôbec nedostali Božie povolanie. Čo to všetko prináša? Prináša to do zvesti konečného času len skazonosný zmätok.

Ale – a aj to hovorím s radosťou a vďačnosťou – rozsievané bolo len čisté semeno Slova a len čisté semeno Slova bude prinesené ako zrelá pšenica do nebeskej sýpky. Zaručujem vám, že pri žni veľkého pšeničného poľa nemôže byť a nebude ani jedna jediná burina. U Boha je siata čistá pšenica a čistá pšenica bude aj zožatá. Všetko ostatné je na okraji. Dobré viete, že burina rastie vždy na okraji. Kto prichádza z farmy, ten presne vie, kde rastú bodliaky a burina. Tie nie sú uprostred poľa, tie sú niekde na okraji. **Nechajte všetko, čo je naľavo a napravo, stáť na okraji a zamerajte sa na to pravé, naveky zostávajúce Božie Slovo a verte vo všetkých bodoch tak, ako to povedalo Písmo! Len tak budeme môcť byť vo vôli Božej.**

Zhrňme, čo sme včera videli a prežili.

Letniční kazatelia boli zhromaždení v Texase, aby počuli tohto anglikánskeho biskupa a na záver potom ešte počuli a videli pápeža. Bratia a sestry, ukazuje nám to, že kto milostivé navštívenie Božie nevníma, nepoznáva, ten ostane v blude, aj keď sa zo strany Božej dejú tie najväčšie veci. Už som to tu povedal: Veľké zhromaždenia v meste Houston, v štáte Texas, v ktorých sa Pán sklonil – či nevedia títo letniční kazatelia o všetkom tom nadprirodzenom, čo Boh konal? Prečo okolo toho prechádzajú? **Pretože neverili pravde, tak im Boh poslal mocné pôsobenie**

bludu, aby uverili lži, pretože neuverili pravde. Naše rozhodnutie padlo, my veríme tomu, čo povedal Boh vo Svojom Slove. Pochopili sme však aj to, že biblické miesta používajú ku vlastným účelom. Hovorilo sa o duchu Eliáša a úplne na záver bola reč o tom, že tak, ako Boh predoslal Jozefa do Egypta, aby potom svojim bratom zaručil prežitie, tak sa ten muž (pápež) prezentoval, že on je ten muž, ktorý môže teraz v jeho cirkvi všetkým zaručiť prežitie. Akí vďační môžeme byť za to, že nám Boh v tomto čase skutočne otvoril oči.

Povedzme aj toto ešte raz, bratia a sestry: Nie je to naše hobby a nehovoríme o Božstve a krste v každom zhromaždení, ale sú to tie najdôležitejšie témy! Najdôležitejšia téma je téma Božstva! „*A to je ten večný život, aby znali Teba, toho jediného pravého Boha.....!*“ (ev. Jána 17:3) V tom leží večný život a On je ten pravdivý Boh a večný život! Ak sa zjaví v nebi ako Otec, tak sa predsa môže zjaviť aj na zemi v Synovi. Boh sa môže zjavovať rozličnými spôsobmi. Nad nami, medzi nami a v nás, a pritom ostáva stále jeden a ten istý.

Povedzme to zreteľne, vynález trojjedinosti je to najväčšie bohorúhanie, ktoré na zemi existuje. Prichádza to skutočne z pohanstva, zo špiritizmu, zo všetkého, čo ako povery medzi národmi existovalo! Musíme si raz o tom prečítať, ako vlastne trojjedinosť vznikla, ako medzi národmi existovali trojjediné božstvá a ako potom chceli aj tohto „boha kresťanstva“ zaradiť rovnako ako všetky pohanské božstvá – s troma tvármi alebo troma postavami. Čítajte o tom raz! A tomu verí celé kresťanstvo – rímski, ortodoxní, evanjelickí a aj všetci ostatní. Všetci sú v nevere a povere. **Neexistuje žiadna pravá viera v trojjedinosť! Existuje len jedna pravá viera v toho jedného pravého Boha! U Boha zostáva všetko tak, ako to bolo.**

Píšem o tom teraz ešte raz, aby som dal posledné napomenutie, aby boli všetci vytrhnutí von z neviery. Žeby to bolo ako plameň ohňa, po ktorom by viac medzi ľuďom Božím neexistovalo žiadne zmiešanie, ale žeby sme boli spasení skrze krv, dostali skrze krv Baránka odpustenie a ospravedlnenie, skrze skutočnú vieru v dokonané dielo spásy na kríži Golgoty.

Mám otázku: Prečo si nikto zo všetkých týchto ľudí nekladie otázku, prečo slovo trojjedinosť nie je ani raz napísané v Biblii? Pojem trojjediný Boh nestojí ani raz napísaný v Biblii, pojem trojjediný Syn tiež ani raz nie je v Biblii. Boh Duch Svätý taktiež ani raz nestojí v Biblii. Prečo ľudia prechádzajú pomimo Slova, akoby nám Boh nemal čo povedať? Nám má mnoho čo povedať, ale vždy skrze Svoje drahé a Sväté Slovo. Vážte si predsa Božie Slovo! Ďakujte Pánu za Jeho Sväté Slovo, pretože tak to povedal náš Pán: „*Posväť ich vo Svojej pravde. Tvoje Slovo je pravda.*“ (ev. Jána 17:17)

Druhý bod je biblický krst. A ako bol vykonávaný v prakresťanstve – či už v Skutkoch apoštolov 2, 8, 10 alebo 19 – všetci, Židia, Samaritáni aj pohania boli pokrstení na meno Pána Ježiša Krista, pretože to je novozákonné zmluvné meno, v ktorom sa nám Boh zjavil ako Otec v Synu a skrze Ducha Svätého. Oni všetci predsa čítajú tú istú Bibliu, ale prečo to nevidia? Pretože majú oči a nemôžu vidieť. Prečo nepočujú? Pretože majú uši a nepočujú. Oni správne nepočujú. Preto náš Pán v ev. Jána 8:43 skutočne povedal: „*Prečo neznáte mojej reči? Preto, že nemôžete*

počúvať Moje Slovo.“ Myslíte, že by sa všetci títo letniční kazatelia posadili, aby si nás vypočuli? Vôbec nie. Oni by povedali: „To je bludárstvo.“ Božie Slovo nie je bludné učenie. Božie Slovo je absolútna pravda a je napísané: „*Jeden Pán, jedna viera a jeden krst.*“ (Efezským 4:5) Jeden základ, na ktorom je založená novozákonná Cirkev. Na základe 1. Timoteovi 3:15 je Cirkev základom a stĺpom pravdy. Sme nosiči Slova, nosiči Božej pravdy a zvestujeme to, čo zvestovali apoštolovia a proroci, a na konci času sme z milosti zavedení späť k počiatku. Náš Pán je Alfa a Omega, Prvý a Posledný, Ten, ktorý bol, ktorý je a ktorý prichádza. Náš Pán to tak viedol, že pred návratom Ježiša Krista musí byť všetko privedené späť do pôvodného stavu. Prosím, prosím, neberte si už čas na rozmyslenie, verte, „*Dnes, keby ste počuli jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdci!*“ (Židom 4:7) Nehľadte na organizované cirkvi, ktoré majú charizmatiku a všetko možné, hľadte na Pána. Hľadte do Slova a verte tak, ako hovorí Písmo.

Všetci, ktorí sú dnes tu a ešte nie sú biblicky pokrstení, máte dnes možnosť nechať sa biblicky pokrstiť. Činiť pokánie a svoj život posvätiť Pánovi, prežiť skutočné obrátenie ku Kristovi, Spasiteľovi. Vedieť, že On vzal na seba našu vinu, ako to zvestoval Ján Krstiteľ: „*Hľadte, to je Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.*“ (ev. Jána 1:29) Všetci vieme, že keď náš Pán a Spasiteľ zomrel potom, čo zvolal: „*Je dokonané!*“, tak sa v chráme roztrhla opona zhora až dolu a bolo vidieť truhlu zmluvy. Opona sa roztrhla a teraz máme voľný prístup k trónu milosti. Ak niekto vkročil v Starom zákone do svätyne svätých, tak musel zomrieť. Dnes, ak do svätyne svätých nevkrócime, tak zostaneme v smrti, v duchovnej smrti.

Ako stojí napísané v liste Židom 4:16: „*Pristupujme tedy so smelou dôverou ku trónu milosti...*“ Náš Pán a Spasiteľ predsa vošiel do nebeskej svätyne so Svojou vlastnou krvou a na tróne milosti, na truhle milosti ju obetoval. Všetku našu vinu, všetok náš hriech a neposlušnosť, našu nevieru, všetko od nás vzal a vyniesol to na kríž. Včera sme čítali z ev. Matúša, čo stojí napísané už Izaiášovi 42: „*On víťazne vykoná Svoje dielo...*“ **Bratia a sestry, aj keď to teraz ešte tak nevidíme, Pán víťazstvo z Golgoty zjaví. Všetci nepriatelia mu budú položení za podnož Jeho nôh a víťazstvo nášho Boha bude zjavené.** To sme už niekoľkokrát povedali. Jeho víťazstvo je naše víťazstvo. On nám to všetko daroval. Prosím, prijmite to. Ak by sme nepatrili k vyvoleným, tak by Pán naše porozumenie pre Písmo vôbec neotvoril. Tak by sme patrili k veľkému počtu, o ktorých Pán povedal: „*Majú oči a nevidia, majú uši a nepočujú...*“ Zatvrdili svoje srdcia a neprežili obrátenie. My sme svoje srdcia nezatvrdili a vo svojej mysli sme nešli ďalej a nemysleli sme si, že sme v práve. Chodte dnes od jedného zboru do druhého, od jednej denominácie k druhej – všetci sú presvedčení, že veria správne, že správne učia, že stoja správne, ale len Boh môže byť správny a len to, čo je napísané v Slove Božom, je Božia pravda.

Preto poslal všemohúci Boh Svojho proroka, nášho milovaného brata Branhamu, aby nám dal posledné volanie. Aby bola posledná zvesť posledný raz nesená, aby mohlo v poslušnosti nastať zavolanie von a plná príprava a naplnilo sa to, čo je napísané: „*...Jeho Nevesta sa prihotovila. A dalo sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom je spravodlivosť svätých.*“ Nie vlastná

spravodlivosť, alebo nejaká samospravodlivosť, ale spravodlivosť, ktorá nám bola vrátená skrze vieru v Ježiša Krista, v dokonalé dielo spásy na kríži Golgoty, akoby sme nikdy nehrešili. Boh nás vidí skrze krv Baránka, skrze krv Novej zmluvy. Ako sme už opakovane povedali: život je v krvi. V tejto Božej krvi bol Boží život a ten istý Boží život, ktorý bol v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, je v Jeho krvou vykúpenom zástupe. Prosím, prijmite to, uchopte to a povedzte ako Pavol: „*S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus...*“ (Galatským 2:20) Povedzte to vo viere a potom nám Boh daruje milosť zložiť to, čo ešte pozostalo, aby sme boli skutočne nájdení v dokonalej vôli Božej. Náš Boh je verný. Nech všetky národy a všetky jazyky idú po vlastných cestách, my ideme cestou Božou, cestou poslušnosti, cestu, po ktorej kráčali naši bratia a sestry na počiatku. A ak je napísané v Skutkoch apoštolov 3:21: „*...ktorého však musí prijať alebo až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Bôh skrze ústa všetkých svojich svätých prorokov od veku*“, tak poznávame, že toto je čas, v ktorom je Cirkev zavedená späť na pôvodný základ, do pôvodného učenia, do pôvodnej sily. Prosím, vo viere to uchopte: Boh nás povolal k tomu najvyššiemu účelu, ktorý v Jeho spásnom pláne existuje, aby sa na konci času milosti skrze Cirkev diala Jeho vôľa. My mu posväcujeme svoje životy a hovoríme z celého srdca: „*... nie moja vôľa, ale tvoja nech sa stane!*“ (ev. Lukáša 22:42)

Ešte raz v súvislosti s tým, čo bolo povedané včera: Nech sa všetky cirkvi zjednocujú, nech sa vrátia späť do Ríma – ale kto je z Boha, ten sa vráti späť k tomu Slovu, ktoré vyšlo z Jeruzalema, späť k začiatku, späť k tomu, čo Boh oznámil na počiatku skrze Svojich služobníkov. Aj to sme zdôraznili: Prvý a posledný krst musia byť rovnaké, prvá a posledná večera Pánova musia byť rovnaké, všetko v Cirkvi musí byť znovunapravené, zavedené späť do pôvodného stavu bez tvojej a mojej námahy. Boh povedal: „*Ja nahradím...*“ (Joel 2:25) Ty potrebuješ len veriť, srdečne veriť! Dať Bohu za pravdu! Čo mohol robiť Abrahám, keď mu Boh dal ako 90-ročnému zaslúbenie: „*O tomto čase prídem a Sára bude mať syna.*“ (1. Mojžišova 18:10) A čo je napísané? Nehľadel na seba, hľadel na toho neviditeľného, akoby Ho videl. On vedel: Čo mi Boh povedal, to sa stane! On si s tým nemusel robiť starosti. Ako to bolo s Máriou? V tom okamihu, keď uverila zaslúbeniu, prišiel na ňu Duch Svätý a Slovo sa stalo telom a narodil sa Boží Syn. Ako je to s nami? V okamihu, keď skutočne zo srdca veríme v Slovo zaslúbenia pre tento čas, príde na nás Duch Svätý a z milosti do nás vojde nový Boží život.

Nerobte si žiadne starosti: Boh má Svoj plán s Izraelom a aj medzi národmi a v Cirkvi sa deje to, čo bolo predpovedané. Prosím, počúvajte pozorne ešte posledné napomenutie: V siedmich listoch je vždy zdôraznené: „*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom...*“ a v poslednom liste Pán povedal: „*Radím ti, aby si si kúpil odo Mňa ... olej a pomazal svoje oči, aby si videl.*“ Nech Boh na nás nechá prísť pomazanie Svätého Ducha, na celý krvou vykúpený zástup, aby sme my v tomto čase počuli Pánov hlas a nechali sa na základe Slova Božieho začleniť do vôle Božej.

Veríte všetci, že žijeme veľmi blízko pred návratom Ježiša Krista? Že sa skutočne vo všetkých úsekoch plnia biblické proroctvá? Veríme, že prišiel náš čas naplniť lampy a je na čase mať nádobu naplnenú olejom, aby sme mohli dopĺňovať? Myslite stále

znova na verš 10 v ev. Matúša 25: „...tie, ktoré bol hotové, vošli s Ním na svadbu, a zavreli sa dvere.“ Hovorím to pred tvárou Božou: Verím, že všetkým, ktorí zaslúbenia pre tento čas počujú a veria, to bude od Boha zjavené, a že im nikto nemusí dávať doučovanie. Jeden brat nemusí poučovať druhého, ale všetci budú Bohom vyučovaní a dôjdu k jednote viery a poznania Božieho. Budú jedno srdce a jedna duša, aby Pán mohol Svoje dielo v nás doviest' k záveru.

Tak iste, ako mne v januári 1981 daroval jedno z najmocnejších prežití, tak vám hovorím: Bez vás nejdem. Idem len s vami. Idem len s vami. Pán Svoje dielo v nás všetkých dokoná.

Prosím, nehlád'te na vaše skúšky, ani na okolnosti, na to, čo je okolo vás viditeľné. Hľad'te na Pána, ktorý dal zaslúbenie, a On to s nami a v nás naplní. My v tomto čase z milosti prežijeme dokonanie. Plné znovunapravenie, zjavenie sily Božej v Cirkvi Pánovej. Veríme a spoliehame a Pán to dobre učiní.

Povedzme to ešte raz: Nech všetci ostatní idú ďalej po vlastných cestách, pretože majú uši a nepočujú a majú oči a nevidia, ale my, ktorí sme našli pred Bohom milosť, počujeme a vidíme, čo nám Pán hovorí, a taktiež vidíme, čo teraz koná, a smieme mať na tom účasť.

Možno ešte myšlienka, ktorá mi teraz prichádza: Trikrát stojí predsa napísané: „Keď uvidíte, že sa toto všetko deje...“ Áno skutočne sa to navonok všetko deje, vojny, hlad, všetko sa to deje, ale to nám nestačí, my by sme chceli vidieť to, čo Boh zaslúbil nám. Mať účasť na tom, čo Boh teraz koná. Tak, ako to On povedal a ako sme to čítali: On nádherne dokoná Svoje dielo s Cirkvou a potom aj s Izraelom a my ako Cirkev-Nevesta budeme spievať v sláve a tých 144 000 bude tiež spievať a Boh nastolí Svoju vládu na hore Sion.

Dovoľte mi prečítať ešte jedno miesto Písma z proroka Joela, kde je napísané, že Pán bude vykonávať Svoju vládu a celá zem bude mať na tom účasť.

Joel 3:15: „Slnce a mesiac sa zatmujú a hviezdy spracú svoj lesk. A Pán bude revať zo Siona a z Jeruzalema vydá svoj hlas, a budú sa chvieť nebesia i zem, ale Pán je útočiskom svojmu ľudu a pevnosťou synom Izraelovým.“ A prvá časť verša 17: „A zviete, že ja Pán som váš Bôh, ktorý bývam na Sione, na vrchu svojej svätosti.“

On dokoná Svoje dielo. Na hore Sion bude zhromaždených 144 000, budú počuť spev chvály a Pán sa im zjaví – bratia a sestry, mohli by sme tlieškať rukami, mohli by sme sa radowať z toho, že smieme žiť v tomto čase a že sme pred Bohom našli milosť, že smieme veriť tak, ako hovorí Písmo, a mať priamy podiel na tom, čo Boh práve teraz koná: Jemu nášmu vernému Pánu a Bohu nech je vzdaná česť a chvála na všetky veka. Hallelujah. Amen.

Halelujah, halelujah...

Halelujah, vďaka Ježišu...

Halelujah, očakávame Ťa...

Ježiš sa vráti...

Maranthata, marantha!

Jednoducho nádherné, že môžeme zo srdca spievať: *Očakávame Ťa, očakávame Ťa.*

Dnes sa budeme modliť obzvlášť za našich bratov a sestry na Ukrajine. Viete, aké nepokoje sa tam dejú. Krajina je nábožensky rozdelená – na západ od rieky Dneper sú všetci katolíci, na východ sú všetci ruskí ortodoxní a to je ten veľký problém. Je to náboženský problém, a ak sa do politiky mieša náboženstvo alebo politika do náboženstva, tak je všetko hore nohami. Vy viete, že z Ukrajiny rozosielame pokrm pre všetkých rusky hovoriacich obyvateľov a budeme prosiť o to, aby Boh daroval milosť a zvesť bola nesená ďalej.

Všetkým, ktorí sú tu po prvýkrát: Boh vám požehnaj z bohatstva Svojej milosti. Príďte zas, kým sa ešte smieme zhromažďovať. Sme vďační a vážime si, že sa vydávate na ďaleké cesty, aby ste počuli Božie Slovo.

Minulý utorok sme navštívili súrodencov Kupflerových a nemôžete si predstaviť, čo sa deje obzvlášť v bratovi Kupflerovi. 34 rokov cestoval vždy na zhromaždenia v Zürichu a Krefeldu a teraz sa to už viac nedá. Budeme sa modliť obzvlášť aj za našich súrodencov, aby im Boh požehnal, bol s nimi, potešil ich a daroval novú silu.

Všetkým, ktorí ešte nie sú biblicky pokrstení a svoj život posvätili Pánu, je daná príležitosť – slnko dnes svieti a krstiť bude brat Schmidt. Nech skutočne všetci využijú príležitosť a nechajú sa biblicky pokrstiť, aby bola k viere pridaná poslušnosť. V Novej zmluve, tak, ako aj v Starej, patria viera a poslušnosť dohromady. „*Kto uverí a nechá sa pokrstiť, ten bude spasený...*“ (ev. Marka 16:16), tak je to napísané. Ale kto verí a nenechá sa pokrstiť, ako je to potom s ním? Ak Pán povedal: „*Kto uverí a nechá sa pokrstiť...*“, tak to patrí dohromady. Potom nemáte žiadnu voľbu. Potom nemôžete povedať: „Ja sa ešte rozhodnem.“ Nie! Boh sa za vás rozhodol. Boh rozhodol! „*Kto verí a pokrstí sa, ten bude spasený.*“ Preto prosím, nehládajte nejakú vlastnú cestu, ale vo viere kráčajte po urovnanej ceste Pánovej.

Nech teraz prídu dopredu všetci, ktorí sa chcú nechať pokrstiť, aby sme sa za vás ešte modlili.

Spievajme *Tak jakýž jsem.*

*Taký, aký som, tak to musí byť
Nie moja sila, ale Ty sám.
Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,
Ó, Baránku Boží, idem, idem.*

Koľko máš rokov? Nekrstíme pod 12 rokov. Beriem aj to jednoducho zo Svätého Písma – náš Pán sa spomína po zasvätení v chráme, až keď ako 12-ročný prišiel do chrámu a hovoril o Slove Božom. Ako 12-ročný sa už každý môže sám rozhodovať. Potom už neplatí Slovo: „*Nechajte dieťatká ísť ku mne...*“ Kto to správne číta, zistí, že Pán deti nekrstil, ale bral ich do rúk, žehnal im a povedal: „*...takých je kráľovstvo Božie.*“ Na tomto mieste by sme chceli vo všetkých veciach biblicky jednať, chodiť, veriť a krstiť, a tak Pánovi vo viere a v poslušnosti vzdať vďaku.

Dnes som nehovoril o poslednej misijnej ceste – Boh skutočne žehnal nad prosby a porozumenie a dal milosť k deviatim zhromaždeniam – trom v Thajsku, trom v Barne (Mjanmarsko) a trom v Kambodži. Všade Boh požehnal z bohatstva Svojej milosti. Naši bratia Slovo rozdeľujú v iných jazykoch a tak sme jednoducho zo srdca vďační. Obzvlášť v jednom zhromaždení, tam už po pár minútach prišiel dopredu jeden brat a povedal: 200 kópií tohto kázania sa už kopíruje a každému môžeme dať toto kázanie so sebou. Je jednoducho nádherné prežiť, ako Boh aj v technickom úseku i v najodľahlejších krajinách dáva milosť, že sú všetci vybavení modernou technikou. Boli sme práve v meste Phnom Pénh, keď zazvonil telefón brata Lukrama a náhle mi hovorí: „Brat Frank, niekto by chcel s tebou hovoriť.“ A v ňom zaznelo: „Som práve v Londýne a počúvali sme tvoje kázanie.“ Musíte si to raz predstaviť: Úplne jedno, kde na zemi sme, v každej krajine môžu vidieť a počuť, čo je zvestované.

Ak Boh chce, tak v marci pôjdem ešte raz na cestu, tentokrát na Filipíny, do Kórei, Číny a Mongolska. Bude to kratšia, 12-dňová cesta. Myslite na mňa, aby Boh aj telesne daroval silu niest' toto vzácné Slovo tak, aby ho počuli končiny zeme, mohli veriť a boli pridaní. Vo chvíli, keď bude zavolaný ten posledný, sa dvere zatvoria a Pán sám učiní záver.

Ešte raz vám všetkým ďakujem, že prichádzate, aby ste počuli Slovo. Celý svet vidí a počuje. Prichádzame z celej Európy, z Afriky a zovšadiaľ a posledná zvesť, posledné volanie, áno, Slovo pre túto hodinu počujeme, veríme a prijímame.

Dnes mám ešte otázku: Kto verí, že Boh skutočne poslal brata Branhamu? Povedzte Amen. Amen. Kto verí, že zvesť, ktorú mu Boh zveril, teraz nesieme do celého sveta? Amen. Skutočne môžeme Pánu len ďakovať a ďakovať.

Modlitby niekoľkých bratov neboli preložené.

Ak Boh chce, budeme mať začiatkom apríla 40-ročné jubileum. V apríli to bude presne 40 rokov, odkedy sme túto budovu a spolu s ňou aj sami seba posvätili Pánovi a postavili sa mu k dispozícii.

Dokončil som obežník, ktorý sa bude budúci týždeň tlačiť v rôznych jazykoch, v ktorom budú zmienené niektoré body a to, čo Boh vykonal.

Takže prvý záver týždňa v apríli bude pre mňa a pre nás mimoriadnou pripomienkou toho, čo Boh z milosti vykonal.

Ak Boh chce, budeme mať vo veľkonočný piatok na juhu krajiny v Böblingene zhromaždenie, aby mohli prísť aj súrodenci z Rakúska a okolia. Konáme, čo môžeme, vykúpujeme čas a vy ste vždy srdečne vítaní.

Boh požehnaj aj vás, ktorí ste prišli zo susedných krajín. Boh buď s nami všetkými z milosti. Aj tento záver týždňa prinesie ovocie pre večnosť. Padli rozhodnutia – postavili sme sa na stranu Božiu. Ďakujeme teraz spoločne.

Milovaný Pane, Ty večne verný Bože. Vzdávame Ti zo srdca vďaku za tento víkend, za Tvoje Slovo. Ty si naše oči a uši otvoril. Smieme vidieť, čo sa teraz deje, ale obzvlášť Ti ďakujeme za to, že sme smeli uveriť tomu, čo si Ty Svojej Cirkvi

zaslúbil, a že smieme počuť, čo chce Duch skrze Slovo povedať zborom. Milovaný Pane, pozdvihni Svoju tvár nad celou zemou, nad všetkými národmi, jazykmi a národnosťami od východu na západ, od juhu na sever. Nech sú všetci požehnaní v Tvojom drahom a svätom mene Ježiš.

Požehnaj nášho milovaného brata z Gruzínska mimoriadnym spôsobom a buď s ním a so všetkými našimi bratmi a sestrami. Požehnaj všetkých slúžiacich bratov, všetkých, ktorí rozdeľujú pokrm, ktorí nesú Tvoje Slovo. Vzdávame Ti za to vďaka a prosíme Ťa, pozdvihni Svoju tvár nad nami všetkými a daj nám Tvoj pokoj a Tvoje požehnanie. Buď s nami všetkými v Ježišovom svätom mene. Hallelujah. Amen.

Všetok ľud povedz Hallelujah. Všetok ľud povedz Amen.